

عنوان مقاله:

کاهش ریسک خطر پذیری ناشی از بروز سیلاب در شهرکهای صنعتی مطالعه موردی شهرک بزرگ صنعتی اصفهان

محل انتشار:

نخستین کنگره بین المللی مدیریت ریسک (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

مسعود نصری - عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اردستان و دانشجوی دکتری علوم و

سیدسعید اسلامیان - دانشیار دانشگاه صنعتی اصفهان

علی نجفی - کارشناس ارشد آبخیزداری اداره کل منابع طبیعی استان اصفهان - شهرستان خ

محمد پیشگو - کارشناس ارشد مدیریت آب و خاک سازمان جهاد کشاورزی استان چهارمحال و بختی

خلاصه مقاله:

وجود شرایط شکننده پوشش زمین، حساسیت بالا به فرسایش و سازندهای ناپایدار کواترنر در غالب نقاط ایران امکان بروز سیل با بارندگیهای معمولی را فراهم آورده است. از طرفی دخالت های بشر مانند نابودی پوشش گیاهی و تغییر شکل سطح زمین و اختلال در ویژگیهای پوشش سطح خاک خطر بروز سیل را در مناطق خشک و نیمه خشک ایران فزونی بخشیده است. خسارات ناشی از سیل چنان بالاست که در مواردی می تواند پروژه های عمرانی و صنعتی بزرگ و یا سرمایه گذاری کلان را نیز متوقف سازد. گزارشهای سازمانهای امداد رسانی و مقابله با حوادث غیر مترقبه، نهادها و سازمانهای ملی و بین المللی که توسط سازمان ملل مورد بررسی قرار گرفته است حاکی از آن است که سیل را باید یکی از جدیترین مخاطرات طبیعی به شمار آورد. تشدید سیر صعودی خسارات سیل طی دو دهه گذشته سبب شده است که آرزوهای دیرینه درباره حل قطعی مسئله طغیانها جای خود را به واقعگرایی و درک این واقعیت دهد که همیشه و همواره نمی توان در مهار سیلاب موفق بود، بلکه باید کوشید تا پیامدها و تبعات زیانبار و مخرب سیلها را کاهش داد. به منظور ایمن سازی سرمایه گذاریهایی صورت گرفته در ایجاد شهرک صنعتی بزرگ اصفهان در مساحت 1800 هکتار و بررسی و شناسایی ویژگیهای ژئومورفولوژی و توپوگرافی و هیدرولوژی حوضه های آبخیز در ارتباط با سیستم حرکت آبهای سطحی در مبحث روشهای کنترل و تعدیل آن، مطالعه ای در حوضه های مجاور و مشرف بر شهرک صنعتی صورت گرفت. در این منطقه با توجه به شرایط اقلیمی و جغرافیایی خود که در یک منطقه خشک و نیمه خشک واقع شده و به دلیل واقع شدن حوضه های آبخیز کوهستانی در بالادست آن احتمال دارد هر چند سال مواجهه با وقوع سیلاب و خطرات ناشی از آن گردد. لذا در این مطالعه 7 زیرحوضه آبخیز مشرف به شهرک با مساحت 275/8 کیلومتر مربع جهت تعیین وضعیت سیلخیزی و تولید رواناب با بکار گیری تکنیک GIS مورد بررسی قرار گرفت. در ادامه مسیرهای اصلی زهکشی، جهت جمع آوری و انتقال آبهای سطحی واحدهای هیدرولوژیک تعیین گردید. در نهایت با توجه محاسبات سیلاب و رسوب و مناطق بحرانی هیدرولوژیکی، اقدام به طراحی و ارائه سازه های مناسب جهت افزایش ایمنی شهرک به ویژه در برابر روانابهای زیرحوضه های آبخیز گردید. در خود مجموعه شهرک نیز با ارائه راهکارهای مدیریتی به همراه سازه های مناسب در واحدهای شهری مربوطه سعی بر کاهش و رفع معضلات مربوط به رواناب شهری شده است.

کلمات کلیدی:

سیلاب - ایمن سازی - شبکه دفع رواناب سطحی - ریسک - شهرک صنعتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/42396>

